

The Book of Jonah

ויהי דבר־יהוה אל־יונה בן־אמתי לאמר:2:1 קום לך אל־גינה העיר הגדולה וקרא עליה כי־עלתה רעתם לפני:3:1 ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה 1| באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמם תרשישה מלפני יהוה:4:1 והוה הטיל רוח־גדולה אל־הים ויהי סער־גדול בים והאניה חשבה להשבר:5:1 ויראו המלחים ויזעקו איש אל־אליהו ויטלו את־הכלים אשר באניה אל־הים להקל מעליהם ויונה ירד אל־ירכתי הספינה וישכב וירדם:6:1 ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה־לך נרדם קום קרא אל־אליהו אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד:7:1 ויאמרו איש אל־רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על־יונה:8:1 ויאמרו אליו הגידה־נא לנו מה־מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי־מזה עם אתה:9:1 ויאמר אליהם עברי אנכי ואת־יהוה אלהי השמים אני ירא אשר־עשה את־הים ואת־היבשה:10:1 ויראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה־זאת עשית 1:11 ויאמרו אליו מה־נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער:12:1 ויאמר אליהם שאוני והטילני אל־הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם:13:1 ויחתרו האנשים להשיב אל־היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם:14:1 ויקראו אל־יהוה ויאמרו אנה יהוה אל־נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל־תתן עלינו דם נקיא כי־אתה יהוה כאשר חפצת עשית:15:1 וישאו את־יונה ויטלוהו אל־הים ויעמד הים מזעפו:16:1 ויראו האנשים יראה גדולה את־יהוה ויזבחו־זבח ליהוה וידרו נדרים:

2:1 וימן יהוה דג גדול לבלע את־יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:

2:11 ויאמר יהוה לדג ויקא את־יונה אל־היבשה: פ

3:1 ויהי דבר־יהוה אל־יונה שנית לאמר:2:3 קום לך אל־גינה העיר הגדולה וקרא אליה את־הקריאה אשר אנכי דבר אליך:3:3 ויקם יונה וילך אל־גינה 1| כדבר יהוה וגינה היתה עיר־גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים:4:3 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום וגינה נהפכת:5:3 ויאמינו אנשי גינה באלהים ויקראו־צום וילבשו שקים מגדולם ועד־קטנם:6:3 ויגע הדבר אל־מלך גינה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על־האפר:7:3 ויזעק ויאמר בגינה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם

והבהמה הבקר והצאן אל־יטעמו מאומה אל־ירעו3 ומים אל־ישתו:3:8 ויתכפו שקים האדם והבהמה ויקראו אל־אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן־החמס אשר בכפיהם:3:9 מי־יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד:

4:5 ויצא יונה מן־העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם ספה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה־יהיה בעיר:4:6 וימן יהוה־אלהים קיקיון ויעל | מעל ליונה להיות צל על־ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על־הקיקיון שמתה גדולה:4:7 וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את־הקיקיון וייבש:4:8 ויהי | כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על־ראש יונה ויתעלף וישאל את־נפשו למות ויאמר טוב מותי מתי:4:9 ויאמר אלהים אל־יונה הטיב תרה־לך על־הקיקיון ויאמר הטיב תרה־לי עד־מות:4:10 ויאמר יהוה אתה חסֶת על־הקיקיון אשר לא־עמלת בו ולא גדלתו שבן־לילה היה ובן־לילה אבד:4:11 ואני לא אחוס על־נינה העיר הגדולה אשר יש־בה הרבה משתים־עשרה רבו אדם אשר לא־ידע בין־מינו לשמאלו ובהמה רבה: